

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง "การ เรียนการสอนภาษาไทยหลักสูตรประถมศึกษาปีบัตรวิชาชีพ ชุกอตักราช 2530 ตามการรับรู้ของครูกา ชาไทยและนักเรียนในวิทยาลัย เทคโนโลยี" ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำมาเสนอความล่าดับดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครุภาษาไทยและนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทย หลักสูตรประถมศึกษาปีบัตรวิชาชีพ ชุกอตักราช 2530 ในด้านจุดมุ่งหมายของวิชา เนื้หาวิชา กิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล กิจกรรม เศริมหลักสูตร

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของครุภาษาไทยและนักเรียนเกี่ยวกับปัญหา และข้อเสนอแนะในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำมารวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) บัณฑิตเลขคณิต (Arithmetic mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 จำนวนและค่าร้อยละของครุภำพไทยค้านสถานภาพทั่วไป

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
1	เพศ		
	ชาย	16	18.18
	หญิง	72	81.81
2	อายุ		
	สำกว่า 25 ปี	-	-
	26 - 30 ปี	12	13.64
	31 - 35 ปี	25	28.41
	36 - 40 ปี	23	26.13
	41 - 45 ปี	12	13.64
	46 ปีขึ้นไป	16	18.18
3	ภูมิภาคการศึกษา		
	บริยุตยาครี		
	ภาษาไทย	73	82.95
	สื่อสารมวลชน	1	1.13
	บรรณาธิการศาสตร์	2	2.27
	สุนศึกษา	1	1.13
	ประถมศึกษา	1	1.13
	บริหารธุรกิจ	1	1.13
	คหกรรมศาสตร์	1	1.13
	บริยุตยาโท	-	-
	อื่น ๆ		
	อาชีวศึกษาชั้นสูง (บ.6)	3	3.41
	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (บกศ.สูง)	4	4.55
	ประกาศนียบัตรประโภคครุนษอยนศึกษา (บม.)	1	1.13

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
4	ประสมการผู้ในการสอนวิชาภาษาไทย		
	1 - 5 ปี	9	10.28
	6 - 10 ปี	21	23.86
	11 - 15 ปี	22	25.00
	16 - 20 ปี	16	18.18
	21 - 25 ปี	9	10.28
	26 ปีขึ้นไป	11	12.50
5	จำนวนชั่วโมงที่สอนค่อสัปดาห์		
	ต่ำกว่า 10 ชั่วโมง	1	1.13
	11 - 15 ชั่วโมง	7	7.95
	16 - 20 ชั่วโมง	12	13.63
	21 - 25 ชั่วโมง	47	53.40
	26 ชั่วโมงขึ้นไป	21	23.86
6	สอนวิชาอื่น ๆ นอกเหนือจากวิชาภาษาไทยหรือไม่		
	สอน		
	วิชาพระพุทธศาสนา	4	4.55
	วิชานุรักษ์ลัมพันธ์	2	2.27
	วิชาภาษาอังกฤษ	1	1.13
	วิชาสังคมศึกษา	3	3.41
	วิชาธุรกิจอาชีวศึกษา	2	2.27
	วิชาอุกเสือ	1	1.13
	ไม่สอน	75	85.23

ตารางที่ ๒ (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
7	ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ นอกเหนือจากงานค้านการสอนหรือใน บัญชีดัง		
	หัวหน้าคณะวิชาพื้นฐาน	1	1.13
	หัวหน้าหมวดวิชาสารัญ	3	8.41
	หัวหน้างานวางแผนการศึกษาและงบประมาณ	1	1.13
	งานทะเบียน	6	6.81
	งานปักครอง	2	2.27
	งานกิจกรรมนักเรียน	1	1.13
	งานแนะแนว	4	4.55
	งานห้องสมุดและโสตทัศนศึกษา	2	2.27
	งานการเงิน	1	1.13
	งานบุคลากร	2	2.27
	งานวัดผล	2	2.27
	งานธุรการ	2	2.27
	งานประชาสัมพันธ์	6	6.81
	งานเอกสารการพิมพ์	1	1.13
	งานสวัสดิการและพยาบาล	7	7.95
	ผู้กำกับนักศึกษาวิชาทหาร	1	1.13
	ใบบัญชี	46	52.27
8	เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการสอนวิชาภาษาไทยหรืออบรม เพื่อความรู้เกี่ยวกับวิชาภาษาไทยหรือไม่		
	เคย	37	42.50
	ไม่เคย	51	57.95

จากตารางที่ ๒ แสดงว่าครุภาษาไทยส่วนใหญ่เป็นหญิงมีอายุระหว่าง ๓๑ - ๓๕ ปี รุ่นการศึกษาระดับปริญญาตรีวิชา เอกภาษาไทย มีประสบการณ์ในการสอนอยู่ในช่วง ๑๑ - ๑๕ ปี จำนวนชั่วโมงที่สอน ๒๑ - ๒๕ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ครุภาษาไทยส่วนใหญ่สอนเฉพาะวิชาภาษาไทย มีส่วนน้อยที่สอนวิชาอื่น ๆ ด้วย นอกจากงานค้านการสอนแล้วครุภาษาไทยยังคงปฏิบัติงานในหน้าที่อื่นด้วย และส่วนใหญ่ไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการสอนวิชาภาษาไทยหรืออบรมเพิ่มชั้นความรู้เกี่ยวกับวิชาภาษาไทย

ศูนย์วิทยทรัพยากร บุคลากรและมหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓ จำนวนและค่าร้อยละของนักเรียนระดับประถมศึกษารัฐวิชาชีพค้านสถานภาพทั่วไป

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
1	เพศ		
	ชาย	477	93.53
	หญิง	33	6.47
2	อายุ		
	15 - 17 ปี	277	54.31
	18 - 20 ปี	207	40.59
	มากกว่า 20 ปีขึ้นไป	26	5.10
3	สาขาวิชาที่ศึกษา		
	ช่างยนต์	125	24.51
	ช่างก่อสร้าง	123	24.21
	ช่างไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	132	25.88
	ช่างกลโลหะ	130	25.49
4	โครงการในอนาคต		
	รับราชการ	81	15.88
	ทำงานในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ	161	31.56
	ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม	112	21.96
	ประกอบอาชีพส่วนตัว	124	24.31
อื่น ๆ			
	ยังไม่ทราบแน่นอน	32	6.27
5	ผลการเรียนวิชาภาษาไทยโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับ		
	ดีมาก	35	6.86
	ดี	196	38.43
	ปานกลาง	268	52.54
	ออก	11	2.16

จากตารางที่ ๓ แสดงว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ส่วนใหญ่เป็นชายมีอายุระหว่าง ๑๕-๑๗ ปี เรียนอยู่ในสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมซึ่งประกอบด้วย ช่างยนต์ ช่างก่อสร้าง ช่างไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ช่างกลไหะ ต้องการออกใบประกันอาชีพในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ผลการ เรียนวิชาภาษาไทยอยู่ในระดับปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร มหาลัยรามคำแหง

ตอนที่ ๒ ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยหลักสูตรประการศนิยมวิชาชีพ บุกเบิกฯ
๒๕๓๐ ความการรับรู้ของครุภาระไทยและนักเรียนในวิทยาลัย เทคโนวิช

ปัจจัยได้สำรวจความคิดเห็นของครุภาระไทยและนักเรียน เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในด้าน ฉุกเฉินหมายของวิชา เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล กิจกรรมเสริมหลักสูตร นำคำตอบของแต่ละข้อมูลคิดคำนับซึ่งเลขคณิต และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและนำคำนับซึ่งเลขคณิตที่คำนวนได้มาแปลความหมายโดยถือเกณฑ์ ดังนี้

3.50 - 4.00	หมายถึง	เห็นด้วย	หรือ	ปฏิบัติ	มากที่สุด
2.50 - 3.49	หมายถึง	เห็นด้วย	หรือ	ปฏิบัติ	มาก
1.50 - 2.49	หมายถึง	เห็นด้วย	หรือ	ปฏิบัติ	น้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง	เห็นด้วย	หรือ	ปฏิบัติ	น้อยที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 ค่ามัชฌิเมะของคุณภาพและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของครุภาษาไทยและนักเรียน เกี่ยวกับ
ความติดเท็นในด้านจุดมุ่งหมายของวิชา

ลำดับที่	ข้อความ	ครุภาษาไทย			นักเรียน		
		\bar{X}	S	ความหมาย	\bar{X}	S	ความหมาย
1	ให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในด้านการพัฒนา ชุด อ่าน และเขียน ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและการศึกษาด้านวิชาการและงานอาชีพ	3.44	0.62	มาก	3.48	0.64	มาก
2	ให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในลักษณะสำคัญและระเบียบแบบแผนของภาษาไทย สามารถอ่านและเขียนคำที่ใช้ในภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง	3.22	0.67	มาก	3.26	0.58	มาก
3	ให้นักเรียนเข้าใจความหมายของถ้อยคำสำนวนไทย และรู้ใช้ให้ถูกต้องสามารถใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันและในการเผยแพร่ผลผลิตในงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.18	0.64	มาก	3.23	0.61	มาก
4	ให้นักเรียนมีความชำนาญในการใช้ประโยชน์ของความและสำนวนไทยต่าง ๆ ใน การดำเนินงานทั้งกิจธุรและ การแสดงความรู้สึกต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมสมถูกต้อง	3.07	0.66	มาก	2.98	0.75	มาก

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ครุภาษาไทย			นักเรียน		
		\bar{X}	S	ความหมาย	\bar{X}	S	ความหมาย
5	ให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในวรรณคดีที่มีอุดมค่าของไทยทั้งในอดีตและปัจจุบัน	2.89	0.69	มาก	3.03	0.72	มาก
6	เสริมสร้างสมรรถภาพการใช้ภาษาให้เกิดเชาว์ปัญญา เพื่อการวิเคราะห์ วิจารณ์ และในการแก้ปัญหาค่าง ๆ	3.08	0.87	มาก	3.15	0.75	มาก
7	ปลูกฝังนิสัยในการศึกษาค้นคว้าและรวมรวมเรียนเรียงข้อมูลค่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเป็นระบบ	3.03	0.78	มาก	3.09	0.76	มาก
8	ให้นักเรียนเห็นความสำคัญของภาษาไทย ซึ่งเป็นภาษาประจำชาติ มีความชานชื่งและศรัทธาในการอนุรักษ์วัฒธรรมทางภาษาของไทยสืบท่อไป	3.13	0.87	มาก	3.43	0.56	มาก
9	เสริมสร้างค่านิยมในเรื่องจริยธรรม อุณหกรรม ความกตัญญู ต่อชาติ ศาสนาและพระบรมราชโองการ เป็นที่รักยิ่ง	3.33	0.62	มาก	3.53	0.62	มากที่สุด
	รวม	3.15	0.74	มาก	3.24	0.69	มาก

จากตารางที่ 4 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมทั้งคุณภาษาไทยและนักเรียนเห็นด้วยมากกับ
จุดมุ่งหมายของวิชา

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับค่ามัชณิเมลขคณิค พบว่า คุณภาษาไทยเห็น
ด้วยมากกับจุดมุ่งหมายของวิชา ในข้อที่ให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษา เพื่อ<sup>การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในด้านการฟัง บุค อ่าน และเขียน ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน และ
การศึกษาด้านวิชาการและงานอาชีพ เสริมสร้างค่านิยมในเรื่องจริยธรรม คุณธรรม ความกตัญญู
ต่อชาติ ศาสนา และพระบรมหากษัตริย์ อันเป็นที่รักยิ่ง ให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจใน
ลักษณะสำคัญและรับ เมื่อบนแบบแผนของภาษาไทย สามารถอ่านและเขียนคำที่ใช้ในภาษาไทยได้
อย่างถูกต้อง</sup>

นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดกับจุดมุ่งหมายของวิชาในเรื่องของ เสริมสร้างค่านิยม ใน
เรื่องจริยธรรม คุณธรรม ความกตัญญูต่อชาติ ศาสนา และพระบรมหากษัตริย์ อันเป็นที่รักยิ่ง นอกนั้น
นักเรียนเห็นด้วยมากทุกข้อ

ศูนย์วิทยบรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 ค่ามัชฌิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงชีบบนมาตรฐานของครุภาษาไทยและนักเรียน เกี่ยวกับ
ความคิดเห็นค่านเนื้อหาวิชาการใช้ภาษาไทย (พัง ชุด อ่าน เขียน)

ลำดับที่	ข้อความ	ครุภาษาไทย			นักเรียน		
		\bar{X}	S	ความหมาย	\bar{X}	S	ความหมาย
1	เนื้อหาวิชาการใช้ภาษาไทย สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของวิชาภาษาไทยที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	2.92	0.57	มาก	3.04	0.63	มาก
2	เนื้อหาวิชาการใช้ภาษาไทยคือ เนื่องกับพื้นความรู้เดิมของนักเรียน	2.85	0.62	มาก	3.05	0.67	มาก
3	การกำหนดเนื้อหาวิชาการใช้ภาษาไทยพอเหมาะสมกับเวลาเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	2.37	0.79	น้อย	2.77	0.78	มาก
4	เนื้อหาวิชาการใช้ภาษาไทยมีความต่อเนื่องเรียงลำดับตามความยากง่ายเหมาะสมสมดุล	2.72	0.64	มาก	2.90	0.74	มาก
5	เนื้อหาวิชาการใช้ภาษาไทย มุ่งส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการฟัง	2.69	0.72	มาก	2.96	0.71	มาก
6	เนื้อหาวิชาการใช้ภาษาไทยมุ่งส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการค้านการชด	2.67	0.87	มาก	3.02	0.73	มาก
7	เนื้อหาวิชาการใช้ภาษาไทยมุ่งส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน	2.79	0.71	มาก	3.14	0.71	มาก

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ครุภาษาไทย			นักเรียน		
		\bar{X}	S	ความหมาย	\bar{X}	S	ความหมาย
8	เนื้อหาวิชาการใช้ภาษาไทยมุ่งส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถด้านการเขียน	2.72	0.62	มาก	3.03	0.76	มาก
9	เนื้อหาวิชาการใช้ภาษาไทยน่าไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวัน	2.97	0.60	มาก	3.14	0.78	มาก
10	เนื้อหาวิชาการใช้ภาษาไทยเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมการเรียนวิชาซึ่งให้ได้ผลดียิ่งขึ้น	2.57	0.64	มาก	2.91	0.72	มาก
11	เนื้อหาวิชาการใช้ภาษาไทยส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักและทำความคิดเห็นเชิงวิพากษ์วิจารณ์	2.67	0.67	มาก	2.94	0.74	มาก
	รวม	2.72	0.70	มาก	2.99	0.73	มาก

คุณภาพทรัพยากร

จากตารางที่ ๕ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมทั้งครุภาษาไทยและนักเรียน เห็นด้วยมากกับเนื้อหาวิชาการใช้ภาษาไทย

เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อเรียงตามลำดับค่าน้ำหนักเฉลี่ยคิดจะพบว่า ครุภาษาไทยเห็นด้วยมาก กับ เนื้อหาวิชาการใช้ภาษาไทยในเรื่องของเนื้อหาวิชาการใช้ภาษาไทยน่าไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวัน เนื้อหาวิชาการใช้ภาษาไทยสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของวิชาภาษาไทยที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เนื้อหาวิชาการใช้ภาษาไทยคือเนื่องกับพื้นความรู้ เดิมของนักเรียน

นักเรียนเห็นด้วยมากกับ เนื้อหาวิชาการใช้ภาษาไทยในเรื่องของ เนื้อหาวิชาการใช้ภาษาไทย นำไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวัน เนื้อหาวิชาการใช้ภาษาไทยบุ่งสั่ง เสริมให้ นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน เนื้อหาภาษาไทยต่อเนื่องกับพื้นความรู้เดิมของ นักเรียน เนื้อหาวิชาการใช้ภาษาไทยสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของวิชาภาษาไทยที่กำหนดไว้ใน หลักสูตร

ด่วนในเรื่องของการกำหนดเนื้อหาวิชาการใช้ภาษาไทยพอเหมาะสมกับเวลา เรียนที่กำหนด ไว้ในหลักสูตร ครุภาษาไทยเห็นด้วยน้อย แต่นักเรียนเห็นด้วยมาก

ศูนย์วิทยบรังษยการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 ค่าบัญชีเฉลี่ยคิดและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของครุภาษาไทยและนักเรียนเกี่ยวกับ
ความคิดเห็นด้านเนื้อหาวิชาหลักภาษาไทย

ลำดับที่	ข้อความ	ครุภาษาไทย			นักเรียน		
		\bar{X}	S	ความหมาย	\bar{X}	S	ความหมาย
1	เนื้อหาวิชาหลักภาษาไทยสอนคล้องกับจุดมุ่งหมายของวิชาภาษาไทยที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	2.58	0.71	มาก	3.02	0.66	มาก
2	เนื้อหาวิชาหลักภาษาไทยต่อเนื่องกันพื้นความรู้เดิมของนักเรียน	2.52	0.64	มาก	2.95	0.67	มาก
3	การกำหนดเนื้อหาวิชาหลักภาษาไทยพอเหมาะกับเวลาเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	2.30	0.57	น้อย	2.78	0.79	มาก
4	เนื้อหาวิชาหลักภาษาไทยมีความต่อเนื่องเรียงลำดับตามความยากง่ายเหมาะสมสมด้วย	2.67	0.47	มาก	2.90	0.70	มาก
5	เนื้อหาวิชาหลักภาษาไทยมีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันในด้านการเขียนคำให้ถูกต้อง	2.60	0.47	มาก	3.10	0.74	มาก
6	เนื้อหาวิชาหลักภาษาไทยมีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันในด้านการอ่านคำให้ถูกต้อง	2.59	0.70	มาก	3.13	0.70	มาก
7	เนื้อหาวิชาหลักภาษาไทยช่วยให้เข้าใจความหมายของคำให้ถูกต้อง	2.63	0.77	มาก	3.14	0.64	มาก

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ครุภาษาไทย			นักเรียน		
		\bar{X}	S	ความหมาย	\bar{X}	S	ความหมาย
8	เนื้อหาวิชาหลักภาษาไทยเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมการเรียนวิชาชีพให้ได้ผลดียิ่งขึ้น	2.50	0.71	มาก	2.90	0.70	มาก
9	เนื้อหาวิชาหลักภาษาไทยส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียน	2.76	0.66	มาก	3.21	0.68	มาก
10	การเรียนเนื้อหาวิชาหลักภาษาไทยช่วยให้นักเรียนรู้จักสังเกตและวิเคราะห์การใช้ภาษาไทยในกิจธุระค่าง ๆ	2.73	0.74	มาก	3.04	0.74	มาก
	รวม	2.59	0.66	มาก	3.01	0.71	มาก

จากตารางที่ 6 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมทั้งครุภาษาไทยและนักเรียน เห็นด้วยมากกับเนื้อหาวิชาหลักภาษาไทย

เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ เรียงตามลำดับค่ามัธยฐานเลขคณิต พบว่า ครุภาษาไทยเห็นด้วยมากกับเนื้อหาวิชาหลักภาษาไทยในเรื่องของ เนื้อหาวิชาหลักภาษาไทย ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียน การเรียน เนื้อหาวิชาหลักภาษาไทย ช่วยให้นักเรียนรู้จักสังเกตและวิเคราะห์การใช้ภาษาไทยในกิจธุระค่าง ๆ เนื้อหาวิชาหลักภาษาไทยมีความค่อเนื่องเรียงลำดับความยากง่าย เหมาะสมแล้ว

นักเรียนเห็นด้วยมากกับเนื้อหาวิชาหลักภาษาไทยในเรื่องของ เนื้อหาวิชาหลักภาษาไทย ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียน เนื้อหาวิชาหลักภาษาไทยช่วยให้

เข้าใจความหมายของคำให้ถูกต้อง เนื้อหาวิชาหลักภาษาไทยมีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันในด้านการอ่านคำให้ถูกต้อง

ส่วนในเรื่องของการก้าหนดเนื้อหาวิชาหลักภาษาไทยพอเหมาะสมกับเวลา เรียนที่ก้าหนดไว้ในหลักสูตร ครุภาษาไทย เห็นด้วยน้อยแต่นักเรียนเห็นด้วยมาก

ตารางที่ 7 ค่ามัชณ์เฉลี่ยคิดและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของครุภำษไทยและนักเรียนเกี่ยวกับ
ความคิดเห็นด้านเนื้อหาวิชาวรรณคดี

ลำดับที่	ข้อความ	ครุภำษไทย			นักเรียน		
		\bar{X}	S	ความหมาย	\bar{X}	S	ความหมาย
1	เนื้อหาวิชาวรรณคดีไทยสอดคล้องกับจุดบุญที่มายของวิชาภำษไทยที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	2.74	0.63	มาก	2.97	0.70	มาก
2	การกำหนดเนื้อหาวิชาวรรณคดีไทยพอเหมาะกับเวลาเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	2.55	0.62	มาก	2.72	0.76	มาก
3	เนื้อหาวิชาวรรณคดีไทยช่วยให้นักเรียนเรียนรู้สภำษไทยและวัฒนธรรมประเพณีไทย	2.87	0.56	มาก	3.26	0.67	มาก
4	เนื้อหาวิชาวรรณคดีไทยช่วยให้เกิดความชាบชี้งในรสชาติและความงดงามของภาษา	2.86	0.70	มาก	3.11	0.74	มาก
5	เนื้อหาวิชาวรรณคดีไทยช่วยกล่อมเกลาจิตใจให้ประดิษฐ์มีคุณธรรม	2.98	0.62	มาก	3.10	0.78	มาก
6	เนื้อหาวิชาวรรณคดีไทยช่วยให้เกิดความรักและห่วงเหงในความเป็นไทย	3.06	0.61	มาก	3.30	0.69	มาก
7	เนื้อหาวิชาวรรณคดีไทยช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ถึงรูปแบบงานเขียนร้อยกรองชนิดค้างๆ	3.05	0.57	มาก	3.06	0.76	มาก

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ครุภาษาไทย			นักเรียน		
		\bar{X}	S	ความหมาย	\bar{X}	S	ความหมาย
8	เนื้อหาวิชาวรรณคดีไทยช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ถึงรูปแบบงานเขียนร้อยแก้วชนิดต่าง ๆ	2.98	0.55	มาก	2.92	0.76	มาก
9	เนื้อหาวิชาวรรณคดีไทยช่วยปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้แก่นักเรียน	2.90	0.56	มาก	2.96	0.73	มาก
10	เนื้อหาวิชาวรรณคดีไทยช่วยให้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน	2.91	0.52	มาก	2.98	0.80	มาก
	รวม	2.89	0.61	มาก	3.03	0.76	มาก

จากตารางที่ 7 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมทั้งครุภาษาไทยและนักเรียน เห็นด้วยมากกับเนื้อหาวิชาวรรณคดี

เนื้อพิจารณา เป็นรายข้อเรียงตามลำดับค่ามัชณ์เฉลี่ยคิด พบว่า ครุภาษาไทยเห็นด้วยมากกับเนื้อหาวิชาวรรณคดีไทยในเรื่องของ เนื้อหาวิชาวรรณคดีไทยช่วยให้เกิดความรักและห่วงเหงในความเป็นไทย เนื้อหาวิชาวรรณคดีไทยช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ถึงรูปแบบงานเขียนร้อยกรองชนิดต่าง ๆ เนื้อหาวิชาวรรณคดีไทยช่วยกล่อมเกลาจิตใจให้ประพิค มีคุณธรรม เนื้อหาวิชาวรรณคดีไทยช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ถึงรูปแบบงานเขียนร้อยแก้วชนิดต่าง ๆ

นักเรียนเห็นด้วยมากกับเนื้อหาวิชาวรรณคดีในเรื่องของ เนื้อหาวิชาวรรณคดีไทยช่วยให้เกิดความรักและห่วงเหงในความเป็นไทย เนื้อหาวิชาวรรณคดีไทยช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ สภาพชีวิตและวัฒนธรรมประเพณีไทย เนื้อหาวิชาวรรณคดีไทยช่วยให้เกิดความชอบซึ้งในรสไฟเรา และความคงงามของภาษา

ตารางที่ 8 ค่ามัชฌิม เฉลี่ยคณิตและส่วนเบี่ยง เมนมาตรฐานของครุภำพภาษาไทยและนักเรียนเกี่ยวกับ
การปฏิบัติในเรื่องกิจกรรมการเรียนการสอน

ลำดับที่	ข้อความ	ครุภำพภาษาไทย			นักเรียน		
		\bar{X}	S	ความหมาย	\bar{X}	S	ความหมาย
1	ครุภัณฑ์ที่นักเรียนติดตามราย การทางวิทยุที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน และนำอภิปรายในห้องเรียน	2.07	0.68	น้อย	2.03	0.91	น้อย
2	ครุภัณฑ์ที่นักเรียนติดตาม รายการโทรทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับ บทเรียนและนำอภิปรายใน ห้องเรียน	2.09	0.64	น้อย	2.01	0.88	น้อย
3	ครุภัณฑ์ที่นักเรียนร่วมกันอภิปราย จากสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิด ขึ้น	2.48	0.61	น้อย	2.37	0.89	น้อย
4	ครุภัณฑ์ที่นักเรียนร่วมกันอภิปราย แสดงความคิดเห็นหลังจากเรียน จบบทเรียนแต่ละบท	2.84	0.61	มาก	2.59	0.90	มาก
5	ครุภัณฑ์ที่นักเรียนนำเสนอต่อหน้า ห้องสือพิมพ์และวารสารภาษา ประกอบบทเรียนเรื่องการ ใช้ภาษาและแสดงความคิดเห็น	2.58	0.61	มาก	2.39	0.85	น้อย
6	ครุภัณฑ์ที่นักเรียนทำแบบฝึกหัดเมื่อ เรียนจบบทเรียน	3.11	0.59	มาก	2.99	0.79	มาก
7	ครุภัณฑ์ที่นักเรียนฝึกปฏิบัติในเรื่อง การฟัง เช่น การฟังโดยใช้ วิจารณญาณ	2.82	0.55	มาก	2.86	0.87	มาก

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ครุภัณฑ์ไทย			นักเรียน		
		\bar{X}	S	ความหมาย	\bar{X}	S	ความหมาย
8	ครุให้นักเรียนฝึกปฏิบัติใน เรื่องการซุด เช่น การซุดใน โอกาสต่าง ๆ	2.97	0.58	มาก	2.80	0.81	มาก
9	ครุให้นักเรียนฝึกวิชาการด้านการซุด	2.58	0.66	มาก	2.55	0.84	มาก
10	ครุให้นักเรียนฝึกปฏิบัติในเรื่อง การอ่าน เช่น การอ่านงาน เขียนประเทศต่าง ๆ	2.69	0.68	มาก	2.55	0.84	มาก
11	ครุให้นักเรียนฝึกปฏิบัติในเรื่อง การเขียน	2.89	0.60	มาก	2.66	0.82	มาก
12	ครุให้นักเรียนฝึกอ่านหานอง เสนาะ	2.34	0.64	น้อย	2.59	0.85	มาก
13	ครุให้นักเรียนศึกษาจากบท เรียนสถา๊เจ็ตสูป	2.16	0.76	น้อย	2.43	0.89	น้อย
14	ครุให้นักเรียนเล่นเกมในการ เรียนเนื้อหาบางเรื่อง	1.99	0.62	น้อย	1.92	0.93	น้อย
15	ครุให้นักเรียนร้องเพลงในการ เรียนเนื้อหาบางเรื่อง	1.97	0.55	น้อย	1.88	0.88	น้อย
16	ครุให้นักเรียนแสดงละครหรือ บทบาทสมมติ	1.95	0.57	น้อย	1.88	0.89	น้อย
17	ครุให้นักเรียนค้นคว้าเพิ่มเติม จากห้องสมุด	3.02	0.59	มาก	2.84	0.84	มาก
18	ครุให้นักเรียนทำรายงาน	2.69	0.57	มาก	2.85	0.88	มาก

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ครุภาษาไทย			นักเรียน		
		\bar{X}	S	ความหมาย	\bar{X}	S	ความหมาย
19	ครุให้นักเรียนแม่งกลุ่มทำงานค้นคว้า เพื่อนำมาเสนอในห้องเรียน						
		2.93	0.58	มาก	2.68	0.95	มาก
20	ครุเชิญวิทยากรมาบรรยายในบางบทเรียน	1.58	0.54	น้อย	1.77	0.95	น้อย
	รวม	2.49	0.75	น้อย	2.43	0.95	น้อย

จากตารางที่ 8 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมทั้งครุภาษาไทยและนักเรียน มีความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน เห็นว่ามีการปฏิบัติน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับค่ามัชณิค เลขคิด พบว่า ครุภาษาไทยเห็นว่า กิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการปฏิบัติมากที่สุด คือ ครุให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด เมื่อจบบทเรียน ครุให้นักเรียนค้นคว้าเพิ่มเติมจากห้องสมุด ครุให้นักเรียนฝึกปฏิบัติในเรื่องการซุด เช่น การซุดในโอกาสต่างๆ

นักเรียนเห็นว่า กิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการปฏิบัติมากที่สุด คือ ครุให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด เมื่อเรียนจบบท เรียน ครุให้นักเรียนฝึกปฏิบัติในเรื่องการฟัง เช่น การฟังโดยใช้วิจารณญาณ ครุให้นักเรียนทำรายงาน

ส่วนกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครุภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ ครุเชิญวิทยากรมาบรรยายในบางบทเรียน ครุให้นักเรียนแสดงละครบหรือบทนาบทสนทนาสมมุติ ครุให้นักเรียนร้องเพลงในการเรียน เป็นทางมาทางเรื่อง

กิจกรรมการเรียนการสอนที่ครุภำพไทยเห็นว่า มีการปฏิบัติมากแค่นักเรียนเห็นว่า มีการปฏิบัติน้อยคือ ครูให้นักเรียนน้ำเนื้อหาจากหนังสือพิมพ์และวารสารสำนักข่าวต่างประเทศ เรื่องการใช้ภาษาและแสดงความคิดเห็น ล้วนกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครุภำพไทยเห็นว่า มีการปฏิบัติน้อย แค่นักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติมากคือ ครูให้นักเรียนฝึกอ่านท่านอง เสนะ

ตารางที่ 9 ค่ามัชฌิเมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของครุภำพไทยและนักเรียนเกี่ยวกับ
การปฏิบัติในเรื่องสือการเรียนการสอน

ลำดับที่	ข้อความ	ครุภำพไทย			นักเรียน		
		\bar{X}	S	ความหมาย	\bar{X}	S	ความหมาย
1	ครุใช้รูปภาพประกอบการสอน	2.39	0.72	น้อย	2.03	0.99	น้อย
2	ครุใช้หนังสือประกอบการสอน	3.26	0.56	มาก	3.23	0.81	มาก
3	ครุใช้หนังสือพิมพ์และวารสาร ประกอบการสอน	2.53	0.71	มาก	2.20	0.88	น้อย
4	ครุใช้ของจีวิৎประกอบการสอน	2.04	0.69	น้อย	2.13	0.95	น้อย
5	ครุใช้หุ่นจำลองประกอบการสอน	1.86	0.70	น้อย	1.69	0.86	น้อย
6	ครุใช้เครื่องมันติก เสียงประกอบ การสอน	2.37	0.67	น้อย	1.87	0.97	น้อย
7	ครุใช้แบบบันทึกเสียง เช่น เสียง ไทยเดิม เทคนิคภาษาตี ประกอบ การสอน	2.43	0.67	น้อย	1.84	0.92	น้อย
8	ครุใช้แผนภูมิประกอบการสอน	2.28	0.62	น้อย	1.92	0.88	น้อย
9	ครุใช้แผ่นใสและเครื่องฉายภาพ ข้ามศีรษะประกอบการสอน	1.57	0.67	น้อย	1.89	0.94	น้อย
10	ครุใช้ภาพนิ่งและเครื่องฉายภาพ นิ่งประกอบการสอน	1.68	0.67	น้อย	1.82	0.93	น้อย
11	ครุใช้รีดทัศน์ (รีดไอ) ประกอบ การสอน	1.59	0.69	น้อย	1.74	0.92	น้อย
12	ครุใช้ไทรทัศน์ประกอบการสอน	1.55	0.57	น้อย	1.64	0.88	น้อย
13	ครุใช้ภาพยันตร์ประกอบการสอน	1.36	0.49	น้อยที่สุด	1.55	0.85	น้อย
14	ครุใช้วิทยุประกอบการสอน	1.83	0.68	น้อย	1.63	0.85	น้อย
	รวม	2.05	0.83	น้อย	1.94	0.99	น้อย

จากตารางที่ ๙ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมทั้งครุภาษาไทยและนักเรียนมีความเห็น
เกี่ยวกับการปฏิบัติค้านถือการเรียนการสอนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อทั้งครุภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่าการใช้สือการเรียนการสอนที่
มีการปฏิบัติมากคือ ครูใช้หนังสือประกอบการสอน นอกนั้นทั้งครุภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่า มี
การปฏิบัติน้อย

สือการเรียนการสอนที่ครุภาษาไทยเห็นว่ามีการปฏิบัติมาก แต่นักเรียนเห็นว่า ปฏิบัติน้อย
คือ ครูใช้หนังสือพิมพ์และวารสารประกอบการสอน ส่วนสือการเรียนการสอนที่ครุภาษาไทยเห็นว่า
ปฏิบัติน้อยที่สุด แต่นักเรียนเห็นว่าปฏิบัติน้อยคือ ครูใช้ภาษา yen หรือประกอบการสอน

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 ค่าน้ำหนักเชิงคิดและส่วนเมือง เบนมาตรฐานของครุภาราไทยและนักเรียน เกี่ยวกับ
การปฏิบัติในเรื่องการวัดและประเมินผล

ลำดับที่	ข้อความ	ครุภาราไทย			นักเรียน		
		\bar{X}	S	ความหมาย	\bar{X}	S	ความหมาย
1	ครุเจังให้นักเรียนทราบถึงวัตถุประสงค์ของการวัดผล	3.07	0.53	มาก	3.10	0.78	มาก
2	ครุเจังให้นักเรียนทราบถึงวิธีการวัดผล	3.22	0.52	มาก	3.13	0.76	มาก
3	การวัดและประเมินผลเพื่อประเมินครุเจังให้นักเรียนทราบล่วงหน้า	3.11	0.61	มาก	3.09	0.82	มาก
4	ครุทดสอบความรู้พื้นฐานของวิชา ก่อนเรียน	2.68	0.86	มาก	2.52	0.86	มาก
5	ครุเจังผลการวัดและประเมินผลให้นักเรียนทราบทุกครั้ง	3.03	0.75	มาก	2.90	0.85	มาก
6	ครุวัดและประเมินผลค้านความรู้และความจำ	2.90	0.47	มาก	2.93	0.76	มาก
7	ครุวัดและประเมินผลค้านความคิดและความเข้าใจ	2.87	0.47	มาก	2.88	0.72	มาก
8	ครุวัดและประเมินผลค้านการแสดงความคิดเห็นและการใช้เหตุผล	2.99	0.60	มาก	2.80	0.77	มาก
9	ครุวัดและประเมินผลค้านการนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์	2.73	0.63	มาก	2.58	0.82	มาก

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ครุภาระไทย			นักเรียน		
		\bar{X}	S	ความหมาย	\bar{X}	S	ความหมาย
10	ครุภาระสอนความรู้ความเข้าใจ ทั้งจากสอนจนแม่ล่ำคำน	2.78	0.78	มาก	2.74	0.86	มาก
11	ครุภาระสอนหลังจากสอนจบ บทเรียนแต่ละบท	2.81	0.76	มาก	2.82	0.88	มาก
12	ครุภาระสอนกล่องภาชนะ	2.89	0.85	มาก	3.03	0.79	มาก
13	ครุภาระสอนปลจายภาชนะ	3.03	0.72	มาก	3.19	0.76	มาก
14	ครุภาระและประเบินผลไม้ไทยให้ นักเรียนคอมค่าถ่านปากเปล่า	2.59	0.93	มาก	2.41	0.85	น้อย
15	ครุภาระและประเบินผลไม้ไทยให้ นักเรียนทำแบบฝึกหัด	3.03	0.63	มาก	2.76	0.88	มาก
16	ครุภาระและประเบินผลไม้ พิจารณาจากการเขียนรายงาน	2.64	0.66	มาก	2.52	0.88	มาก
17	ครุภาระและประเบินผลจากการ ทำกิจกรรมของนักเรียน เช่น การจัดป้ายนิเทศ นิทรรศการ	2.28	0.68	น้อย	2.16	0.92	น้อย
18	ครุภาระและประเบินผลไม้ใช้ ข้อสอบแบบอัดนัยอย่างเดียว	2.06	0.70	น้อย	2.56	0.85	มาก
19	ครุภาระและประเบินผลไม้ใช้ ข้อสอบแบบบรรยายอย่างเดียว	2.58	0.69	มาก	2.66	0.86	มาก
20	ครุภาระและประเบินผลไม้ใช้ ข้อสอบที่มีทั้งบรรยายและอัดนัย	2.84	0.60	มาก	2.90	0.84	มาก

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ล่าดับที่	ข้อความ	ครุภำษไทย			นักเรียน		
		\bar{X}	S	ความหมาย	\bar{X}	S	ความหมาย
21	ครุกำหนดคะแนนออกเป็นคะแนน งานระหว่างภาคเรียนและคะแนน สอบข้อเขียนปลายภาค	3.41	0.60	มาก	3.13	0.82	มาก
22	ครุกำหนดคะแนนระหว่างภาคไว้ มากกว่าคะแนนสอบข้อเขียน ปลายภาค	3.35	0.74	มาก	3.06	0.85	มาก
	รวม	2.86	0.75	มาก	2.81	0.87	มาก

จากตารางที่ 10 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมทั้งครุภำษไทยและนักเรียนมีความเห็น
เกี่ยวกับการปฏิบัติค้านการวัดและประเมินผล เห็นว่ามีการปฏิบัติมาก

เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ เรียงตามลำดับค่าเบียน เช่นเดิม พบว่าครุภำษไทย เห็นว่า การ
วัดและประเมินผลที่บูรณาการก็อ ครุกกำหนดคะแนนออกเป็นคะแนนงานระหว่างภาคเรียนและคะแนน
สอบข้อเขียนปลายภาค ครุกกำหนดคะแนนงานระหว่างภาคไว้มากกว่าคะแนนสอบข้อเขียนปลายภาค
ครุแจ้งให้นักเรียนทราบถึงวิธีการวัดผล

นักเรียนเห็นว่าการวัดและประเมินผลที่มีการบูรณาการก็อ ครุทศสอบปลายภาค ครุแจ้ง
ให้นักเรียนทราบถึงวิธีการวัดผล ครุกกำหนดคะแนนออกเป็นคะแนนงานระหว่างภาคเรียนและคะแนน
สอบข้อเขียนปลายภาค

การวัดและประเมินผลที่ครุภำษไทย เห็นว่า มีการบูรณาการ แต่นักเรียนเห็นว่ามีการ
บูรณาการอยก็อ ครุวัดและประเมินผลโดยให้นักเรียนตอบคำถามปาก เป็นลักษณะ
ที่ครุภำษไทยเห็นว่า บูรณาการอยก็ันนักเรียนเห็นว่าบูรณาการก็อ ครุวัดและประเมินผลโดยใช้ข้อ
สอบแบบอัดนัยอย่างเต็ม

ตารางที่ 11 ค่ามัธยมิเติบและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของครุภาษาไทยและนักเรียนเกี่ยวกับ
การปฏิบัติในเรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ลำดับที่	ข้อความ	ครุภาษาไทย			นักเรียน		
		\bar{X}	S	ความหมาย	\bar{X}	S	ความหมาย
1	เชิญวิทยากรมาบรรยาย	1.61	0.53	น้อย	1.74	0.88	น้อย
2	เชิญวิทยากรมาสาธิต	1.60	0.56	น้อย	1.67	0.84	น้อย
3	จัดให้มีการอภิปราย	2.40	0.74	น้อย	2.17	0.95	น้อย
4	จัดให้มีการได้ฟัง	2.19	0.71	น้อย	1.99	0.91	น้อย
5	จัดป้ายนิเทศเกี่ยวกับภาษาและ วรรณคดี	2.41	0.65	น้อย	2.13	0.92	น้อย
6	จัดนิทรรศการทางภาษาและ วรรณคดี	2.31	0.64	น้อย	2.12	0.91	น้อย
7	จัดกิจกรรมในวันสำคัญทาง ศาสนา	2.68	0.78	มาก	2.25	0.97	น้อย
8	จัดแสดงละคร	1.72	0.66	น้อย	1.75	0.82	น้อย
9	จัดทำหนังสือพิมพ์หรือวารสาร ของโรงเรียน	1.48	0.71	น้อยที่สุด	1.86	0.89	น้อย
10	จัดไปชุมนุมการแสดงเกี่ยวกับ วรรณคดี	1.52	0.69	น้อย	1.70	0.84	น้อย
11	จัดไปชุมนุมนิทรรศการทางภาษา และวรรณคดี	1.48	0.64	น้อยที่สุด	1.78	0.86	น้อย
12	จัดตั้งศูนย์ภาษาสถานที่ที่เกี่ยวข้อง กับวรรณคดี	1.55	0.62	น้อย	1.75	0.85	น้อย
13	ประกวตการเขียนเรียงความ	2.30	0.62	น้อย	2.24	0.90	น้อย
14	ประกวตการเขียนเรื่องสั้น	1.88	0.77	น้อย	2.11	0.92	น้อย

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ครุภาษาไทย			นักเรียน		
		\bar{X}	S	ความหมาย	\bar{X}	S	ความหมาย
15	ประวัติการ เรียนจบท้าย	1.90	0.74	น้อย	1.99	0.90	น้อย
16	ประวัติการ เรียนคำประพันธ์ ร้อยกรอง	2.22	0.76	น้อย	2.16	0.95	น้อย
17	ประวัติการ เรียนคำขวัญ	2.48	0.83	น้อย	2.24	0.92	น้อย
18	ประวัติการ เรียนคำโฆษณา	2.25	0.85	น้อย	1.91	0.87	น้อย
19	ประวัติการอ่านท่านອง เสนะ	2.03	0.72	น้อย	2.02	0.90	น้อย
20	ประวัติการชุดในโอกาสค่าง ๆ	2.26	0.76	น้อย	1.99	0.92	น้อย
21	แข่งขันคอมมูนิตี้ เกี่ยวกับ ภาษาและวรรณคดี	2.26	0.80	น้อย	2.02	0.91	น้อย
22	รวมรวมคำที่นักเรียนและอ่าน ผิดบ่อย ๆ	2.53	0.74	มาก	2.02	0.87	น้อย
23	จัดทำสมุดภาษาเกี่ยวกับวรรณคดี	2.12	0.81	น้อย	1.88	0.90	น้อย
	รวม	2.05	0.81	น้อย	1.98	0.95	น้อย

จากตารางที่ 11 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมทั้งครุภาษาไทยและนักเรียน มีความคิดเห็น
เกี่ยวกับการปฏิบัติในเรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตรเห็นว่า มีการปฏิบัติน้อย

เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ ข้อที่ครุภาษาไทยเห็นว่า มีการปฏิบัติมากคือ จัดกิจกรรมใน
วันสำคัญทางวัฒนธรรม กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ครุภาษาไทยเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ จัดทำ
หนังสือพิมพ์หรือวารสารของโรงเรียน จัดไปชั้นนิทรรศการทางภาษาและวรรณคดี นอกนั้นครุ
ภาษาไทยเห็นว่า ปฏิบัติน้อยทุกข้อ

นักเรียนเห็นว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตรมีการปฏิบัติน้อยทุกข้อ

การวัดและประเมินผลที่ครุภำยไทยและนักเรียนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อยคือ ครุวัดและประเมินผลจากการทำกิจกรรมของนักเรียน เช่น การจัดน้ำยานิเทศ นิทรรศการ

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**ตอนที่ ๓ ความคิดเห็นของครุภาษาไทยและนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการเรียน
การสอนวิชาภาษาไทย**

ในการตอบคำถามปลายเปิด (Open end) ครุภาษาไทยตอน ๘๔ คน นักเรียนตอน ๒๗๓ คน ผู้ทั้งครุภาษาไทยและนักเรียนไม่ได้ตอบคำถามทุกประดิษฐ์ ผู้วิจัยได้รวมรวมเสนอโดยเรียงตามลำดับความที่ ดังนี้

ความคิดเห็นของครุภาษาไทย เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ

ก. ปัญหาด้านจุดมุ่งหมายของวิชา

1. ไม่สามารถปฏิบัติตามจุดมุ่งหมายได้ทุกข้อ (๓๑)
2. จุดมุ่งหมายไม่สอดคล้องกับเวลาเรียน (๑๘)
3. จุดมุ่งหมายไม่เหมาะสมกับนักเรียนสายอาชีพ (๑๔)
4. จุดมุ่งหมายไม่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา (๑๑)
5. ไม่สามารถสอนเน้นตามจุดมุ่งหมายข้อใดข้อหนึ่งได้ (๗)

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจัดให้มีการอบรมสัมนาด้านจุดมุ่งหมายของวิชาภาษาไทย (๒๘)
2. ควรปรับจุดมุ่งหมายให้สามารถนำไปใช้ในชีวิตระยะจาวันได้มากที่สุด (๑๗)
3. ควรกำหนดจุดมุ่งหมายให้สอดคล้องกับการเรียนวิชาชีพให้มากกว่าเดิม (๑๓)
4. ครุภาษาไทยควรร่วมกันกำหนดจุดมุ่งหมายให้ตรงกัน (๑๐)
5. ควรกำหนดจุดมุ่งหมายให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา (๘)
6. ควรกำหนดจุดมุ่งหมายให้สอดคล้องกับเวลาเรียน (๗)

ข. ปัญหาด้านเนื้อหาวิชา

1. เนื้อหามากเกินไปไม่เหมาะสมสมกับเวลาเรียน (๒๗)
2. ครุไม่ได้เข้ารับการอบรม หรือสัมนาเรื่องเนื้อหาให้เข้าใจตรงกัน (๑๖)
3. ไม่มีค่าวาระหรือแบบเรียนให้โดยเฉพาะผู้สอนต้องค้นคว้าเอง (๑๓)
4. การแบ่งเวลาเรียนออกเป็น ๔ ภาคเรียนทำให้เวลาเรียนมีน้อยสอนไม่จบ
ความที่หลักสูตรกำหนดไว้ (๑๑)

5. เนื้อหาในชั้คลาสเรียนในบางบทเรียน (8)
6. เนื้อหาในหัวเรียนกับนักเรียนรายอาชีพ (6)

ข้อเสนอแนะ

1. ควรเพิ่มเวลาเรียนอีกอย่างน้อย 1 คัน (29)
 2. ควรจัดอบรมหรือสัมมนาครุภัณฑ์ไทย เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาของหลักสูตรใหม่ (16)
 3. ควรจัดทำแบบเรียนภาษาไทยตามหลักสูตรประการนี้โดยบังคับวิชาชีพทุกห้องเรียน
- 2530 (13)
4. ควรเพิ่มน้ำหนักที่ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าหาญ กล้าแสดงออก (11)
 5. ควรปรับปรุงเนื้อหาให้มีลักษณะยั่งยืนให้นักเรียนเกิดความตื่นเต้นและใช้
- วิจารณญาณได้อย่างกว้างขวางมากกว่านี้ (7)

ค. ปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

1. ไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เนื่องจากเวลาเรียนมีน้อย (26)
 2. ไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ เนื่องจากจำนวนนักเรียน
- แหล่งท่องเที่ยวยังคงเกินไป (17)
3. การจัดชั่วโมงเรียนมักอยู่ในช่วงม่ายหรือค่าไม่เหมาะสมที่จะจัดกิจกรรม (15)
 4. เนื้อหาไม่เหมาะสมที่จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (12)
 5. ผู้บริหารไม่ส่งเสริมการเรียนการสอนวิชานี้ให้มีความสำคัญเท่ากับวิชาชีพ (9)

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจัดอบรมหรือสัมมนา เพื่อให้ความรู้ เรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (40)
 2. ควรจัดทำคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อเป็นแนวทางแก่ครุ
- ภาษาไทย (23)
3. ผู้บริหารควรสนับสนุนการเรียนการสอนวิชานี้ ให้มีความสำคัญทัดเทียมกับ
- วิชาชีพ (16)

๔. มัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน

1. ครูไม่มีเวลาผลิตสื่อการเรียนการสอนเนื่องจากมีช่วงสอนมาก และมีหน้าที่อื่นต้องดูแลซึ่งกันและกันด้วย (24)
2. ไม่ได้รับการสนับสนุนให้ผลิตสื่อในเรื่องงบประมาณ (18)
3. ครุขากความรู้ในเรื่องการผลิตและการใช้สื่อการเรียนการสอน (12)
4. สภาพห้องเรียนไม่เอื้ออำนวยให้ใช้สื่อการเรียนการสอน (11)
5. หาสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาได้ยาก (8)
6. เวลาเรียนมีน้อยต้องใช้สื่อจะทำให้การสอนช้าและไม่จบตามที่ต้องการ (5)

ข้อเสนอแนะ

1. ครูกาชาไทยควรร่วมกันผลิตสื่อการเรียนการสอน (28)
2. ควรจัดการฝึกอบรมเพื่อให้ความรู้เรื่องการใช้และการผลิตสื่อแก่ครู (16)
3. ผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกรมอาชีวศึกษาควรส่งเสริมให้มีการผลิตสื่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยอย่างกว้างขวาง (11)
4. วิทยาลัย เทคนิคแต่ละแห่งควรจัดงบประมาณด้านสื่อการเรียนการสอนไว้ให้แน่นอน (7)
5. ควรจัดห้องภาษาไทยโดยมีสื่อการเรียนการสอนให้พร้อม (6)

๕. มัญหาด้านการวัดและประเมินผล

1. การวัดและประเมินผลไม่สามารถทำได้ทุกจุดมุ่งหมายของวิชา (32)
2. ขาดเครื่องมือที่ดีในการวัดผล (18)
3. ครุขากความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวัดและประเมินผล (13)
4. เวลาเรียนมีน้อยไม่สามารถวัดผลได้หลาย ๆ ครั้ง (11)
5. นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการวัดและประเมินผล (8)

ข้อเสนอแนะ

1. ควรใช้วิธีการวัดและประเมินผลหลาย ๆ วิธี เช่น ให้ตอบค่าตามปากเปล่าจากการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ (26)

2. ควรจัดทำข้อสอบมาตรฐานโดยครุภำพไทยร่วมกันจัดทำ (11)
3. ควรจัดอบรมเพื่อให้ความรู้เรื่องการวัดและประเมินผลแก่ครุภำพไทย (15)
4. ควรใช้ข้อสอบทั้งแบบปรนัยและอัคนัย (13)
5. ควรวัดผลทุกครั้ง เมื่อจบบทเรียนแต่ละบท (10)
6. ควรแจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนที่จะวัดและประเมินผล (9)

๙. มัญหาด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร

1. ครุภำพไทยไม่มีความรู้เรื่องการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร (26)
2. นักเรียนไม่ให้ความสนใจในกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัดขึ้น (20)
3. ครุภำพไทยไม่มีเวลาจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเนื่องจากมีช่วงในงสอนมาก (12)
4. ไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร (10)
5. ทางเวลาและโอกาสจำกัดมาก (7)
6. ขาดบุคลากรที่จะร่วมรับผิดชอบ (6)

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจัดอบรมเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร (28)
2. ควรจัดทำถ่ายทอดเพื่อให้คำแนะนำในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร (19)
3. ผู้บริหารควรให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยให้มากขึ้น (14)
4. ควรจัดสร้างบูรณาภิเษกเพื่อการจัดกิจกรรมให้เพียงพอ (11)

ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับมัญหาและข้อเสนอแนะ

ก. มัญหาด้านจุดมุ่งหมายของวิชา

1. นักเรียนไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายของวิชา (86)
2. ครุภำพไทยไม่แจ้งจุดมุ่งหมายของวิชาให้นักเรียนทราบ (66)
3. จุดมุ่งหมายไม่สอดคล้องกับการเรียนวิชาชีพ (42)
4. จุดมุ่งหมายมากเกินไปเรียนไม่ได้ครบตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ (27)

ข้อเสนอแนะ

1. ครุภาระแจ้งจุดมุ่งหมายของวิชาให้นักเรียนทราบ (92)
2. ควรกำหนดจุดมุ่งหมายให้สอดคล้องกับการเรียนวิชาชีพ (54)
3. จุดมุ่งหมายควรเน้นให้นักเรียนกล้าแสดงออกในการชุมชน (28)
4. ควรกำหนดจุดมุ่งหมายเฉพาะที่เป็นประโยชน์และสามารถปฏิบัติได้ (22)

๙. มัญหาค้านเนื้อหาวิชา

1. เนื้อหาหากเกินไปแต่เวลาเรียนน้อย (102)
2. เนื้อหามีเมืองจะสมกับการนำเสนอไม่ใช้ในชีวิตประจำวัน (76)
3. เนื้อหางานบทเรียนยากเกินไป (41)
4. เนื้อหามีเมืองจะสมกับนักเรียนสายอาชีพ (35)

ข้อเสนอแนะ

1. ควรเพิ่มเวลาเรียนอีกอย่างน้อย 1 คาน (88)
2. ควรปรับปรุงเนื้อหาให้สอดคล้องกับการเรียนวิชาชีพให้มากกว่านี้ (44)
3. ควรตัดเนื้อหาที่ไม่สามารถนำเสนอไม่ใช้ในชีวิตประจำวันออก (31)
4. ควรนำวรรณกรรมใหม่ ๆ ที่ดีเด่นหรือได้รับรางวัลมาให้นักเรียนเรียนให้มาก (28)

๑๐. มัญหาค้านกิจกรรมการเรียนการสอน

1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีน้อย (64)
2. ในมีเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนน้อยจากเนื้อหามาก (56)
3. กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดขึ้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน (41)
4. เนื้อหามีเมืองที่จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (30)
5. กิจกรรมที่จัดขึ้นไม่น่าสนใจ (22)

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มากขึ้น (72)
2. ควรเพิ่มเวลาเรียน (48)

3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรคำนึงถึงความสอดคล้องกับ เนื้อหา
วิชาค้าย (37)
4. กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดขึ้นควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง (28)
 5. ควรส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ให้มากยิ่งขึ้น (22)
๔. มุ่งหมายด้านสื่อการเรียนการสอน
1. ครูใช้สื่อการเรียนการสอนน้อย (43)
 2. ครูสอนตามเนื้อหาในหนังสือและใช้วิธีบรรยายเป็นหลัก (35)
 3. สื่อการสอนที่ครูนำมานำใช้ประกอบการสอนไม่น่าสนใจ (29)
- ข้อเสนอแนะ
1. ครูควรใช้สื่อการเรียนการสอนให้มากกว่าเดิม (49)
 2. ควรเลือกสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับบทเรียน (31)
 3. ควรใช้สื่อการเรียนการสอนที่น่าสนใจและสนับสนุนให้มาก ๆ เช่น วิดีโอ (วิดีโอ) ภายนคร์ สไลด์ (29)
๕. มุ่งหมายด้านการวัดและประเมินผล
1. ครูวัดและประเมินผลครึ่งละหลักบทเรียน (85)
 2. ใช้เวลาในการวัดและประเมินผลแต่ละครึ่งน้อยเกินไป (40)
 3. ครูวัดและประเมินผลโดยเน้นความจำมากเกินไป (26)
 4. การแบ่งเวลาเรียนออกเป็น 4 ภาคเรียนทำให้เวลาแต่ละภาคเรียนน้อยลง เครียบตัวสอบไม่ทัน (19)
- ข้อเสนอแนะ
1. ควรแจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนการวัดและประเมินผล (92)
 2. ควรกำหนดคะแนนเก็บระหว่างภาคให้มากกว่าคะแนนสอบปลายภาค (68)
 3. ควรวัดและประเมินผลเบื้องต้นบทเรียนแต่ละบท (51)
 4. ควรกำหนดเวลาในการวัดและประเมินผลแต่ละครึ่งให้เพียงพอ (34)
 5. ควรวัดและประเมินผลหลาย ๆ วิชานอกเหนือจากการใช้แบบสอบถาม (28)

๑. มุ่งหมายด้านกิจกรรม เสริมหลักสูตร

1. การจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรมีน้อย . (74)
2. กิจกรรม เสริมหลักสูตรบางอย่างไม่น่าสนใจ (36)
3. นักเรียนส่วนใหญ่ไม่เข้าร่วมกิจกรรม (21)

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรที่ส่ง เสริมการแสดงออกของนักเรียน (61)
2. กิจกรรม เสริมหลักสูตรที่ควรจัดให้มาก เช่น มิตรภาพ จักรพรรดิ
จักรการแข่งขัน ทัศนศึกษา การแสดง ฯลฯ (52)
3. ควรจัดกิจกรรมในวันสำคัญทางวาระคติ เช่น วันอุบัติ (49)
4. ควรจัดนิทรรศการ เกี่ยวกับภาษาและวาระคติ (31)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
บุคลากรนิมหาราชวิทยาลัย